

L'organització del treball a Catalunya

L'implantació de l'Estatut de Catalunya continua verificant-se amb un ritme tal volta massa lent i a vegades amb una interpretació dels seus preceptes excessivament restringida, però amb seguretat i fermesa. La Comissió mixta, creada per decret de la Presidència del Consell de Ministres de 21 de Novembre de l'any passat, per a la formació de l'inventari dels bens i drets de l'Estat que es cedeixen a la regió autònoma de Catalunya i per l'adaptació de serveis que passen a la Generalitat, segueix complint la seva comesa, malgrat les dificultats i entrebancs de tota mena que s'interposen en el seu camí, amb un esperit de veritable patriotisme i una competència en les seves funcions pròpies, que mereixen de tots els catalans, siguin quines siguin les seves diferents ideologies i partidismes polítics, una fervorosa adhesió. Des del President de la Comissió, senyor Carles Esplà, fins el seu secretari, el nostre distingit amic senyor Rafael Closas, tots els membres integrants d'aquest organisme, encaminat a donar vida a la Carta de les nostres llibertats, han reeixit a elaborar un conjunt d'acords que van dirigits a obtenir pels ciutadans de Catalunya, un règim jurídic i polític d'autonomia, que ens permeti desenvolupar-nos lliurement i d'acord amb les nostres característiques nacionals.

El Decret de 2 d'Agost del present any, ha transferit a la Generalitat els serveis d'execució de les lleis de Treball, de conformitat amb els acords aprovats per la citada Comissió Mixta en la sessió celebrada el dia 10 d'Agost. Són aquests acords d'una importància que no cal pas remarcar, i d'una transcendència per la nostra futura vida social, que donades les peculiaritats de l'economia de Catalunya, no escaparà a la perspicàcia de cap dels nostres lectors.

Encara que sigui breument, examinarem els referits acords, almenys en les seves línies essencials, valguent-nos del certificat de la Comissió Mixta, publicat com annex del Decret de 2 d'Agost citat, en la Gasetta del dia 3 del present mes.

Hem de tenir en compte que d'acord amb el disposat en l'article 15 de la Constitució de la República, i en el 6 de l'Estatut de Catalunya, correspon a l'Estat la legislació social, i l'execució d'aquesta, en el territori català, a la Generalitat, la qual ha d'organitzar els serveis per aquesta execució, quedant reservada al Govern de la República

l'inspecció de com és portada a cap la dita execució per la Generalitat o les seves dependències, a fi de garantir l'estricta compliment de les lleis socials i dels tractats internacionals. L'Estat, als efectes d'aquesta inspecció, es reserva la facultat de nomenar els Delegats que estimi necessaris, venint obligada la Generalitat a subsanar, a requeriment del Govern de la República, les deficiències que s'observin en aquella execució, si bé, en cas de creure injustificada la reclamació, es sotmetrà la divergència al fall del Tribunal de Garanties. Hom pot apreciar com a nota general d'aquestes normes, una certa desconfiança per part de l'Estat envers els òrgans peculiars de la regió autònoma, desconfiança que — és precis dir-ho — es deu en gran part a les tendències del partit socialista espanyol, temerós de perdre posicions en una de les regions d'Espanya. De totes maneres, la simple execució de les lleis socials, tot i l'inspecció abans dita, ofereix ja un ample camp a les iniciatives catalanes. Remarquem l'arbitratge del Tribunal de Garanties, que és d'esperar voldrà sentir i seguir, en els casos que se li sotmetin, més els imperatius de la justícia que les veus incontrolades d'un eixorc unitarisme ultrancer.

Dintre del concepte de legislació social, es comprenen diferents grups de lleis que difereixen en quant a la finalitat, i en els seus òrgans i procediments d'execució. Així podem establir els següents:

a) Legislació sobre segurs socials que el propi Estat distingeix i quals serveis d'execució han estat ja objecte de traspàs per acord de la Comissió Mixta, segons s'ha indicat ja en un dels Resums legislatius, d'aquest Butlletí.

b) Legislació que regula les condicions i els conflictes del treball

c) Legislació que estableix l'inspecció de l'Estat damunt les institucions que practiquen els segurs generals i damunt les d'estalvi i capitalització.

d) Legislació que té per finalitat el foment de la construcció de cases barates.

Ja hem dit que el referent a la legislació sobre segurs socials s'ha dictat en un Decret anterior; el que nosaltres estudiem, o sigui el de 2 d'Agost, únicament compren la legislació del segon grup, és a dir que es preocupa exclusivament del traspàs dels serveis per l'execució de les lleis que regulen les condicions del treball, i l'intervenció del Poder